

GENÇ EŞLER BÜYÜK ŞEYTANI SEVİNDİRMESENİZ OLMAZ MI?

(Yaşayarak Şahit Olduğum olaylar)

Gecen haftaki yazımda söyleyecek sözünüz, yazacak kaleminiz varsa dinleyeniniz de var, okuyanız da var demiştim. “ Gençlerin Hayal dünyasından Uyanışları” bugün itibariyle 10 günde 1267, “ Anneler Gençlerin Baharını Kışa Çevirmeyin” başlıklı yazım de 5 günde 704 kişi tarafından okunmuş. Mahalli bir gazetede bu kadar okur tarafından okunması beni şaşırttı. Daha önceki yazılarıma baktım onların da birçoğu bini açmış, iki binleri aşan da var. Demek ki okunmuyor diye bir şey yok. Yeter ki yazdığınız yazıda insanlar kendine ait bir şeyler bulabilsin.

1- Geçenlerde Manisa'nın elit ailelerinden birinin çocuğu olan eski bir öğrencimle karşılaştım. Nitekim nikahında da davetli olarak bulunmuştum. “ Nasılsın, çoluk çocuk nasıl gidiyor?” dediğimde “ Hocam boşandık, kafamı dinliyorum” demesin mi? ve arkada da bir çocuk. Kendisine “Bak! (...) evlilik gençlikte değil, yaşlılıkta daha çok lazım oluyor. Bunu, yaşı yerine gelmiş bir hocan olarak söylüyorum. Benim yaşıma gelince nefes arkadaşı ararsın,onu da bulamazsın sonunda . Arada yüz kızartıcı bir durum yoksa derhal ailene dön ve çocuğunuzu bayramlarda, seyranlarda boynu bükük bırakmayın” dedim. Yüzüme koyu koyu baktı kaldı.

2-Soma'da eğitim sevdalısı Soma Belediye Başkanı Sayın Hasan Ergene beyin daveti üzerine Soma'da Soma Belediyesine ait dar gelirli aile çocukları için kurduğum SOBEM dershanesinde S. isimli güzel bir kız öğrencimiz vardı. Zeki, çalışkan, gayretli cıvılcıvılcı bir öğrenci idi. Bir gün baktım S. olabildiğince üzgün adeta sönmüş bir balon gibiydi. Dersleri de oldukça irtifa kaybetmeye başlamış. Odama çağırdım “ Hayırdır S. nedir senin bu durumun, dersler düşmeye başlamış ve seni de çok üzgün görüyorum hasta filen misin” dediğimde S. Başladı ağlamaya “ Hayrola S. seni üzen nedir” dediğimde “ Hocam annem – babam bu ayın 27 de boşanıyorlar” deyince haliyle üzüldüm. Hemen annesini dershaneye çağırarak sebebini öğrendim. Beyi kredi kartını kardeşine vermiş. O da limitsiz harcama yapmış. Aile sıkıntıya düşünce aile kavgası ve sonuç mahkeme. Kendisine “ Evlilik bir sabır işidir. Varlıkta, yoklukta sabırdır. Bak hanımefendi kızım daha çok gençsin boşandın yalnızlık Allah'a mahsustur Yarın evleneceksin. Evlendiğin adama bu kızın nikâhı düşüyor veya evlendiğin adamın

da bu yaşıta bir oğlan evladı varsa bunlar zaman zaman aynı evde yaşayacaklar. Nasıl başını yastığa koyup rahat uyuyacaksın? dediğimde “ Ben evlenmem hocam” dedi. “ Kızım mertliğe lüzum yok, evleneceksin yalnızlık Allah’a mahsustur. Bu durumları nasıl göğüsleyeceksin” dediğimde alık alık düşünmeye başladı ve “Haklısın hocam” dedi. Uzatmayayım beyini çağırdım aynı şeyleri beyine söyledim, o da bana hak verdi. Mahkeme geri alındı. S. nin anne- babasını tekrar birleştirdik. Güzel kız S. eski haline geliverdi. Bir öğle teneffüsünde S.nin anne-babası dershanenin bütün öğretmenlerini evlerine çağırarak çay ve pasta ikramında bulundular. Ailenin ve S: nin sevincini görmeye değerdi. S.nin sevinci ve neşesi hala gözümün önünde.

3- Manisa'nın tek lisesi olan Manisa lisesinin idaresinde 19 yılım geçti. İlin en kalabalık okulu idi. Okuldan çıktığımda ola ki öğrencilerin selamına karşılık veremem diye تنها sokakları tercih ederdim. Mania'lılar eski yarasanlar mahallesi çok iyi bilirler. Tam Manisa Lisesi karşısında yer evlerden oluşan daracık bir sokak vardı. Okula geliş gidişlerde bu sokağı tercih ederdim. Bir gün okuldan çıkıp çarşıya giderken bu sokağa girdiğimde sokağın ortasında kapı önünde yaşlı bir amca bana doğru dikkatlice bakmaya başladı. Selam verip tam önünden geçerken “ Açım! açım!” dedi. Ben de kendisine dönüşte uğrayacağımı söyledim. Çarşıda işlerimi bitirdikten sonra okula dönerken salı pazarından aldığım yiyecekleri beni kapı önünde bekleyen A. amcaya verdim. Evde kadın olmadığı belli idi. Ve bana da hiç kimsesinin olmadığını söyledi. Ben de kendisine her gün yemek göndereceğimi söyledim ve okula gelerek pansiyonda öğrencilere çıkan yemekten bir günlük ihtiyacını giderecek şekilde bu amcaya aşçıların yemek götürmeleri talimatını verdim Çünkü ev liseye pek uzak değildi. Aşçılar yemeği muntazaman götürürlerken bir gün aşçımız Abidin usta gelerek “ Müdür bey A. amcayı herhalde bir yakını götürmüş ki ev kilitli yemek bırakamadık “ dedi. Ben de sevindim, hiç olmazsa üzerimize aldığımız sorumluluktan kurtulduk, diye. Ancak bir hafta sonra aynı sokaktan geçerken dışarıdan kilitli olan evin penceresinden baktığımda, adam cansız cenaze gibi odanın ortasında yatıyor. Hemen kapının kilidini kırdım, adam açlıktan iki büklüm olmuş. Yine yemek göndermeye başladık bir bayram arifesinde de aç kalmaması için gerekli talimatı verdim. Ve uzun bir bayram tatili araya girdi. Bayram dönüşü A. amca vefat etmiş. Cenazesini de Belediye kaldırmış. O güne kadar hiç merak etmemiştim. Mahallede tanıdığım bir arkadaşına “ Neden mahalle A. amca ile ilgilenmedi?” diye sorduğumda arkadaş “ Müdür bey siz

bilmiyor musunuz?” “hayrola neyi?” dediğimde. Başladı anlatmaya. A. amca kazancının bol olduğu, bitinin kanlandığı bir dönemde hanımını boşamış, ikinci hanım almış. Bu hanımın da yetişkin bir kızı varmış. Gerisini anlatmaya gerek yok. Şuna hep beraber şehit oluyoruz. Depremde, yangın ve sel felaketlerinde mağdur olan vatandaşlarımıza el birliği ile yardımcı oluyoruz da ahlaksızlık yüzünden mağdur olanlara hiç kimse destek olmuyor. A. Amcaya da bu yanlışlığı yüzünden hiçbir mahalleli ilgilenmedi. “Peki dedim, kapıyı üzerinden kim kilitledi? Cevaben “son zamanlarda sokağa çıplak çıkmaya başladığı için kadına kıza ayıp olmasın diye mahalleli kilitledi.” “Kimi kimsesi yok muydu?” “İki tane oğlu var; biri çiftlik sahibi altında son model araba var, diğeri de Almanya’da. Her iki oğlu da hiç yanına uğramadılar” demek ki mazlumun ahı öbür tarafa kalmıyor. Yine de Allah taksiratını affetsin, diyelim.

4- Almanya’nın Bielefeld şehrinde çalışırken bir gün okul aile birliği toplantısına katıldım. Toplantıya konuşmacı olarak biri narkotikten, diğeri de Almanya da cinsel taciz suçlarına bakan iki polis katıldı. Narkotikçi bizim bildiklerimizi söyledi. Toplantı sonunda her dilde basılmış Bielefeld Emniyet müdürlüğünün “ Nereye gidiyoruz?” isimli bir kitapçığı dağıtıldı. Kitapçık Wir Wollen dass Sie sicher Laben Bielefeld Ihre Polizei tarafından bastırılmış. Bu kitapçığın 26. Sahifesinde “ Almanya’da çocuklara cinsel taciz aile dışından değil genelde aile içinden olduğu görülmektedir. Bunlar çocuğun tanıdığı ve güven duyduğu yakın aile bireyleridir. Örneğin yakın bir aile dostu, annenin erkek arkadaşı, övey baba, övey kardeş, amca hatta dede gibi kişilerden oluşmaktadır” ifadesi yer almaktadır. Bugün Avrupa’da ve özellikle de Almanya’ da babası belli olmayan çocuk sayısının % 40 geçmesinin sebebi, bu çarpık aile yapısının sonucudur.

Huzur-u İlahiden insan yüzünden kovulan şeytan, Âdem (A.S.)’a ve onun nesline düşmandır. Şeytanın sermayesi kin, nefret, hiddet ve hasetlik olup gurur ve kibirle gözü kör eder. Birinci düşmanı insan olan şeytan, insanı kıyamete kadar yoldan çıkarma ve sapıtma yemini etmiştir.

Bir gün büyük şeytan, vekillerini, insanlara günah işletmek üzere dünyanın dört bir yanına dağıtır. Onların zafer sevinciyle dönmelerini dört gözle bekler. Şeytanın vekilleri döndüklerinde yaptıklarını tek tek anlatmaya başlarlar.

Birinci küçük şeytan, çirkin bir gülümsemeyle “Efendim, iki adamı birbirine düşürüp kavga çıkardım. Birbirlerini öldürürcesine kavga ettiler. Kavga esnasında dillerine ne geldiyse söylediler. Oysa tartıştıkları konunun

hiçbir önemi yoktu. Birbirlerinin canını yaktılar. Biri hastaneye düştü, diğeri de hapishaneye. Artık onlar ölünceye dek birbirleriyle dost olmazlar. Gördüm ki insanlar kavgayı çok seviyorlar, ben bu işe devam etmek istiyorum. Üstelik seyretmesi de çok zevkli oluyor.” der.

Büyük şeytan, anlatılanları donuk bir ifadeyle dinler. Ama anlatan kadar zevk duymaz.

İkinci küçük şeytan söz alıp “Efendim, ben de insanları içki ve kumar yoluyla ifsat edip aralarını bozdum. İçki içirip aralarında kavga çıkardım. Biri hastaneye gitti, diğeri ceza evine, öbürü de mezara gitti.” der ve büyük şeytanın yüzüne umutla bakar.

Büyük Şeytan yüzünü buruşturur ve “Hiç biriniz dişe dokunur bir şey yapmamışsınız.” diye avenesini azarlar.

Sonra üçüncü küçük şeytan gelir, umutsuzca ve utanarak “Efendim, ben bir adamla eşinin arasını açtım ve onları birbirine düşürdüm. Onları birbirinden ayırdım.” der. Çünkü ona göre yaptığı bu iş arkadaşlarının yaptığından yanında küçük bir hadise idi. Duydukları karşısında büyük şeytanın gözleri zafer sarhoşluğuyla parlar. Tahtından ayağa kalkar, vekili bu küçük şeytanı kucaklar. “Gerçekten çok büyük bir iş başarmışsın.” diyerek bu vekilini tebrik eder. Diğer vekiller homurdanarak “Ama efendim, bizler ondan daha büyük işler yapmışken bizi tebrik etmedin. Oysa bir adamın eşinden ayrılması basit bir olaydır.” derler. Şeytan, kendinden emin bir şekilde “Sizin aklınız ermez!” der. O çirkin gülümsemesiyle sözlerine devam eder. “Bu kurnaz vekilim, bana toplumun ve insanlığın kalbini getirdi. Aile, toplumun kalbidir, direğidir. Bu direk yıkılırsa toplum da parçalanır. Aileler parçalanırsa toplum diye bir şey kalmaz, kargaşa çıkar, kavgalar uzar da uzar. Çocuklar ortada kalır, sağlıklı büyüyemezler. Hepinizin yaptığını bu vekilim tek başına yaptı. O, bir adamı eşinden ayırdı.” diyerek korkunç bir kahkaha atar. O sözü tekrar söyler: “O, bir adamı eşinden ayırdı.”

Vekil şeytan, bu övücü ve onurlandırıcı sözler karşısında vahşi bir zafer çığılığı atarak “Devam edeceğim, aileleri parçalayacağım. Kıyamete kadar hepsini saptıracağım.” der.

Evet, bugün dinimizi, milliyetimizi, kültürümüzü, gelenek ve göreneklerimizi hakkıyla yaşamanın ve yaşatmanın yeri ailedir. Bugün Avrupa’da ailede yaşanan sıkıntıları yaşamamak için güle oynaya kurduğumuz yuvaları SABIR- SEVG-SAYGI ve SORUMLULUK çerçevesi içinde sununa kadar muhafaza edelim. Edemezsek ne olur? Kısmet olursa onu da gelecek haftaya bırakalım.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin “EĞİTİMDE İKİ ANNE ÖRNEĞİ” konferansıyla Demirce Atatürk İlkokulu öğrenci velileriyle beraberdi.